

දුස්සිල්වත් හික්ෂුවක් ව හිඳ ගිහියන්ගෙන් වැළුම් පිදුම් ඉවසීම නිරයගාමී වීම පිණිස පවතියි

අග්ගික්ඛන්ධොපම සූත්‍රය ඇසුරින්

(බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලා, අඩිගුත්තර නිකාය 4 - පිටු අංක 464 - 475)

යම් බලවත් පුරුෂයෙක් තෙලින් මුවහත් කළ තියුණු ආයුධයකින් පපුවට පහර දෙයි නම් එය ද වඩා උතුම්, එසේ නැතහොත් රජ මහාසාරයන්ගේ හෝ බ්‍රාහ්මණ මහාසාරයන්ගේ හෝ ගෘහපති මහාසාරයන්ගේ දොහොත් මුදුන් තබා වැදීම ඉවසීම ද?

ස්වාමීනි, රජ මහාසාරයන්ගේ හෝ බ්‍රාහ්මණ මහාසාරයන්ගේ හෝ ගෘහපති මහාසාරයන්ගේ දොහොත් මුදුන් තබා වැදීම උතුම් වෙයි. බලවත් පුරුෂයෙක් තෙලින් මුවහත් කළ තියුණු ආයුධයකින් පපුවට පහර දෙයි නම් එය දුකක් ම ය.

මහණෙනි, මම තොපට ප්‍රකාශ කරමි. කරුණු දක්වා කියමි. දුස්සිල් වූ, පාප ධර්ම ඇති, අපිරිසිදු ක්‍රියා ඇති, රහස්සේ කරන පාප ක්‍රියා ඇති, ශ්‍රමණ යැයි හඟවන අශ්‍රමණ වූ, බ්‍රහ්මචාරී යැයි හඟවන අබ්‍රහ්මචාරී වූ, කෙලෙස් වැගිරෙන ඇතුළත කුණු වූ දුස්සිලයා හට යම් බලවත් පුරුෂයෙක් තෙලින් මුවහත් කළ තියුණු ආයුධයකින් පපුවට පහර දෙයි නම් එය ම උතුම් වෙයි.

ඒ කවර හෙයින් ද යත්;

එය හේතු කොට ගෙන ඔහුට මරණය හෝ ඒ හා සමාන දුකක් වන්නේ ය. නමුත් ඒ හේතුවෙන් කය බිඳී මරණින් මතු අපාය නම් වූ, දුර්ගතිය නම් වූ, නපුරු වැටීමක් වූ නිරයට නම් නොපැමිණෙන්නේ ය.

දුස්සිල් පාප ධර්ම ඇති, අපිරිසිදු ක්‍රියා ඇති, රහස්සේ කරන පාප ක්‍රියා ඇති, ශ්‍රමණ යැයි හඟවන අශ්‍රමණ වූ, බ්‍රහ්මචාරී යැයි හඟවන අබ්‍රහ්මචාරී වූ, කෙලෙස් වැගිරෙන ඇතුළත කුණු වූ දුස්සිල් මහණ, රජ මහාසාරයන්ගේ හෝ බ්‍රාහ්මණ මහාසාරයන්ගේ හෝ ගෘහපති මහාසාරයන්ගේ දොහොත් මුදුන් තබා වැදීම ඉවසා ද මෙය ඔහුට බොහෝ කාලයක් අහිත පිණිස දුක් පිණිස පවතින්නේ ය.

මරණින් මතු අපාය නම් වූ දුර්ගතිය නම් වූ නපුරු වැටීමක් වූ නිරයට පැමිණෙන්නේ ය.